

[Aksel Larsen.]

fordi A. P. Møller og værftet nu engang ønskede det. De ønskede det sådan og sådan, de ønskede at være i stand til at sælge nogle af husene, hvis det passede dem, og ønskede, at det skulle være tjenesteboliger og få dem bygget som socialt byggeri. Ja, jeg erkender, at jeg har ikke studeret det pågældende aktstykke fra finansudvalget og har altså ikke været opmærksom på, at der deri, som ministeren oplyser, stod, at det skulle være tjenesteboliger, men jeg vil under alle omstændigheder hævde den opfattelse, at man ikke fra samfundets side burde godkende noget sådant, og at man hellere fra statens side, fra den derværende kommunes side og fra de sociale boligselskabers side skulle have søgt at klare boligbyggeriet på Lindø på en anden og mere rimelig måde, uden at værftet fik hals- og håndsret over sine arbejdere med hensyn til deres boligforhold.

Den højtærede minister siger, at værftet har investeret et stort beløb, jeg tror, det var 8-9 mill. kr. i boligbyggeriet. Ja, ja, når man bygger, så investerer man også, men jeg formoder, at de penge kommer hjem igen i form af husleje, det går nok. Det er sikkert ikke en tabgivende investering.

Ministeren siger, at værftet yder nogle kroner i tilskud pr. m² årligt. Jeg vil gerne have at vide, hvor meget dette er, for „nogle kroner“ er jo et yderst svævende udtryk. Jeg er for øvrigt ikke sikker på, om ikke arbejderne derovre ville være tjent med at undvære de „nogle kroner“, der formentlig ikke er så mange, når man ikke vil sige præcis hvor mange. Jeg er ikke sikker på, om ikke arbejderne ville være tjent med at undvære disse „nogle kroner“ i tilskud fra værftet, hvis de så til gengæld var sikre på ikke at blive smidt ud af deres boliger den dag, de af den ene eller den anden grund ikke arbejder ved værftet.

Jeg må lade det være nok med disse bemærkninger, fordi jeg må forbeholde mig at studere den redegørelse, jeg har fået af den højtærede minister. Så må jeg se, om jeg finder grund til at vende tilbage til sagen, og under hvilke omstændigheder jeg vil vende tilbage til den. Jeg vil under alle omstændigheder sige, at jeg vil anse det for et uhyre socialt tilbageskridt, om vi skal

ind på, at store industrivirksomheder kan bygge boliger til deres arbejdere, indrette dem som tjenesteboliger, få statsstøtte til at bygge dem for og så gør det til en betingelse for beboelsen i de pågældende huse eller lejligheder, at de, der bor i dem, arbejder i den pågældende industrivirksomhed.

Jeg anser det for et socialt tilbageskridt, og jeg håber ikke, at boligministeriet oftere indlader sig på noget sådant. Jeg henstiller, at man i boligministeriet kigger nærmere på forholdene på Lindø, gennemgår kontrakterne og undersøger, om det ikke er muligt at nå frem til en principiel ændring af disse forhold.

Petra Petersen: Den sag, der i dag er til debat, er et typisk eksempel på, hvordan en rig mand i det kapitalistiske samfund har mulighed for at blive endnu rigere, og den er samtidig et eksempel på, hvordan en sådan mand bruger sin økonomiske magt til at påvirke og udnytte lovgivningsmagten og den offentlige administration i egen interesse.

Den redegørelse, vi har fået i dag fra den højtærede økonomiminister, giver absolut ikke svar på det, som er mest afgørende for de mennesker, der bor i husene i Lindø.

Da boligministeren stillede forslag om at bevilge 20 mill. kr. til et lån til A. P. Møller, for at han kunne opføre arbejderboliger ved Lindøværftet i Odense kommune, er det rigtigt, at vi kommunister stemte for bevilningen, men jeg vil gerne sige, at vi gjorde det ud fra motiver, som også boligministeren dengang gav udtryk for i sin ansøgning, nemlig den samfundsmæssige interesse, der kunne være knyttet til den nye værft i Lindø, og ikke mindst til den beskæftigelsesmæssige betydning, det havde.

Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, henviste også til, hvad det betød for arbejderne at have deres boliger i nærheden af arbejdspladsen, og til den lettelse, det store byggeri ville betyde for boligsituationen i Odense by. Vi har stadig i Odense opført 1 600 boligsøgende familier i kartotekerne, og dertil kommer de mange, der ikke er opført nogetsteds, og de mange, der bor i saneringsmodne boliger; medvirkende til, at vi kunne godkende bevillingen, var også, at A. P. Møller i sin ansøgning